

Delničarjem Gostilničarske pivovarne d. d. Laško. Glasom sklepa izrednega občnega zborna Gostilničarske pivovarne d. d. v Laškem dne 21. junija t. l. se morajo vsi že dospeli obroki za plačilo prevzetih delnic plačati tekom enega meseca, torej do dne 21. julija 1932. Ta rok se podaljša do dne 31. julija t. l. in sicer nepreklicno. Kdor do 31. julija t. l. ne bo plačal dolžnih zneskov za delnice, se ga bo izterjalo sodnijskim potom. V njih lastnem interesu se tedaj zamudni delničarji opozarjajo, da ne držijo zgorajšnjega roka. — Upravni svet Gostilničarske pivovarne d. d. Laško. 811

*

Mali Pariz na vzhodu.

Tri zastave vihrajo na strehi mandžurskega kolodvora v Charbinu: kitajska, japonska in nove mandžurske države. Ako bi ne videl teh zastav in ne rumenih obrazov policistov, ki pregledujejo potne liste, bi vsakdo mislil, da se je pripeljal v kako večje mesto bivše carske Rusije. V ruščini so razglasi, napisi trgovin, jedilni listi, filmi v kinu in trije ali štiri časopisi, katere ponujajo bosonogi fantiči mimoidočim potnikom. V Pristanu, trgovskem delu Charbina ob Sungari, je videti glavne ulice, po katerih so nastanjene ruske trgovine. Potniki, ki so že večkrat obiskali Charbin, ga nazivajo s ponosom

Mali Paris.

Charbin je najvažnejše gospodarsko in kulturno oporišče Rusije v Mandžuriji. Mesto šteje 800.000 prebivancev, od teh je le ena tretjina Rusov, ostali so pa Kitajci, ki so stlačeni v kitajskem delu mesta. V Pristan se upa Kitajec le tedaj, ako ima tam kak prav nujen trgovski opravke.

Charbin je zelo živahno mesto, kjer menjavajo po večerih: godba, ples, predstave in popivanje kot v Parizu.

Nekaj pa je, kar Charbin tlači kakor mora in to je

strašno razpaslo razbojništvo.

Razbojništvo ima svoj začetek z udrom iz Sibirije došlih plemen. Kitajci imenujejo predrzne tolovaje Hunguce. Pretežno večino pri roparskih bandah

tvorijo danes Kitajci. Poljedelstvo ter industrija sta se v Mandžuriji izredno naglo povzdignila. V do pred kratkem neobdelanih pokrajinah vidimo moderne tvornice; a istočasno z vsestranskim napredkom je naraslo tudi število roparjev.

Japonski stotnik je izjavil poročevalcu italijanskega časopisa: »V območju južnomandžurske železnice se je pripetilo leta 1906 devet roparskih napadov. Leta 1917 je poraslo to število že na 100, leta 1929 na 368. Letos je že 50 smrtnih tolovajskih žrtev, od teh odpade pretežna večina na japonske policiste in žandarje, kateri so morali zasledovati bandite.«

Samo v okolici Charbina so beležili lansko leto 100 roparskih napadov.

Vzгляд.

Ob desetih dopoldne se pojavi pred ravnateljstvom avtomobilske družbe nekaj prav drznih banditov. Z revolverji prisilijo ruske nastavljenice, da jim sledijo. Odvedejo jih v roparski tabor, ki se nahaja nekaj kilometrov od Charbina. Čez nekaj dni izpustijo enega ujetnika z nalogom, da prinese za ostale od bande zahtevano osvobodilno svoto denarja. Odposlanec ne more zbrati določene odkupnine. Med tem pa druge talce mučijo in vsaki dan se pojavi po eden od banditov v pisarni avtomobilske družbe, da zapleni dnevno od šoferjev zaslužen denar.

Kaj pa policija?

Za malokateri slučaj se zavzame in tedaj navadno brezuspešno. Stražniki so zelo slabo plačani in radi kaj po strani zaslužijo. Večkrat se zgodi, da preidejo celi oddelki policije k Hungucem. Pa tudi nasprotni slučajji so se že pripetili, da so se predali roparji policiji pod pogojem, da jih je ta uvrstila v svoje vrste.

Grozovitosti charbinskih banditov

ni mogoče popisati. Odpeljanim žrtvam kurijo pod rokami in nogami, jim po-

režejo ušesa ali nos ter pošljejo odrezane ude družinam, da jih na ta način prisilijo na plačilo odkupnine.

Kitajec, ki je predal banditom samo polovico zahtevane svote za odpeljane sina, je našel drugo jutro polovico sinovega trupla pred vrati svoje hiše.

Prisotnost duha.

Konečno še bodi omenjen doživljaj, ki priča o ženski duhaprisotnosti. V Charbinu živi carinski uradnik, ki ima za ženo nad 50 let staro Danko, ki je vse drugo, le lepa ne! Ko je jezdila iz mesta na sprehod, je bila napadena od roparske tolpe. Ker govori gladko kitajščino, je nagovorila tolovaje in jim povedala, da je že v letih ter grda, kaj za božjo voljo hočejo početi z njo? Njen mož bi gotovo ne plačal niti ene pare odkupnine, ampak bi še bil celo vesel, da bi se rešil na ta način stari-kave boljše zakonske polovice. Radi teh dokazov so bili Hunguci tako presenečeni, da so mirno pustili, kako je hrabra in trenutno preudarna ženska odjezdila nazaj proti Charbinu.

Razdolžitev kmeta.

(Konec.)

Praktični zaključki uporabe tega zakona pa pokažejo to-le sliko:

Z odložitvijo prisilnih dražb, ki so tekle dne 20. 4. 1932, ter s prepovedjo, da se nove prisilne dražbe ne smejo dovoliti in da se ustavljajo prisilne uprave in odvzemi zarubljenih predmetov, so dejansko za zaščitene kmeta brez prave materialne vrednosti. Upnik namreč rora kmeta-dolžnika iztožiti in na podlagi pravnomočne sodbe voditi zoper njega izvršbo z ru-bežem njegovih premičnin, na nepremičninah je pa mogoče pridobiti pri-

Potresni praznik na Japonskem.

Kakor vsako leto od groznega potresa v letu 1923, so slavili tudi letos na Japonskem takozvani potresni praznik. Po vseh japonskih otokih so se vršile velike priprave, da bi dobila slavnost značaj pravega narodnega praznika. Ta dan se obhaja kot praznik žalovanja v spomin groznih potresnih nesreč, ki so zadele Japonce tekom zadnjih 200 let in obenem kot praznik veselja, ker je letos bilo dokončano zopetno pozidanje po potresu leta 1923 porušeni mest: Tokio in Yokohama.

Višek slovesnosti je

Januš Golec:

Trojno gorjé.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

28

(Dalje.)

Poveljstvo nad taborom in nad obstreljevanjem Siska je poveril paša vučitrnskemu sandžaku Kurtbegu in kliško-hlivanjskemu sandžaku Apardebegu.

Razdelitev Hasanove vojske na tabor in na otok je bila oblegancem liki beli dan jasna tolažba: Krščanska pomoč se bliža. Odločitev glede obstoja Siska v kristjanskih rokah bo padla ob levem bregu Kolpe, kjer bo prišlo do zmage ali propada hrvatsko-slovenskih pokrajin.

Pri pogledu na popolen preokret položaja so padli obleganci na kolena. Molili so na glas vojaki in prebivalci za zmago z božjo pomočjo, ki je bila edini up proti tako velikanski turški premoči.

Preselitev glavne in izbrane turške sile iz tabora preko Kolpe na otok je bila izvršena 21. junija. Dne 22. junija zjutraj še ni bilo nikakih vid-

nih predznakov, da se bliža krščanska pomoč in zmaga, ali poraz in popolna propast Hrvatov in Slovencev.

Povelje je lahko izdati, le izvršitev je tolikokrat — joj! Tako se je zgodilo v noči 18. junija Toplišeku in njegovima spremljevalcema. Pobeg iz trdnjave po suhem med obema jarkoma je bil izključen. Krog turškega tabora je mrgolelo stražnih ognjev, kojih svit je metal svetlobo po celi ravni med Siskom in turško vojsko. Trojica se je splazila skozi razpoke od sovražnih min razstreljenega obzidja tik ob Kolpi. Od te strani niso stražili oblegovalci. Edini izhod je bil ob vodi, a — kam? Navzgor ob Kolpi bi prišli do turške trdnjave Petrinja, kjer je bil od Toplišeka pred tedni požgani most. Nekoliko proč od Kolpe in južno od Siska je selo Čuprag. Tukaj se razceplja cesta na Petrinjo in proti Kostajnici. Tod je bila mogoča v noči prekraja, pa le v preobleki in ne kot Avstrijci. Lotili so se med razvalinami ležečih pobitih turških minerjev in kopačev. Močno

silno zastavno pravico s tem, da se upnik s svojo terjatvijo vknjiži na zemljišču dolžnika-kmeta.

Izpolnitev kmetove obveznosti se torej ni odložila, marveč je kmet dolžan poravnati svojo obveznost, točno in takrat, kakor bi jo moral, ako bi zakona o zaščiti kmetov ne bilo; z iztoženjem in z izvršbo pa nastanejo kmetu zopet veliki stroški, ker se edinole ne sme dovoliti in izvesti dražbe zarubljenih predmetov ali nepremičnin kmeta-zavezanca.

Določila, s katerimi kmet more zahtevati od spredaj opisanih oseb vrnitev izdražbanih predmetov ali povračilo resnične vrednosti, ne bodo kmetu prinesla potrebne rešitve iz težkega gospodarskega stanja.

Ta določila so lahko povod mnogim nesrečnim sporom in pravdam, kar bo kmetu zopet zelo mnogo škodovalo na njegovi imovini.

Vzemimo primer iz življenja:

Na javni dražbi, ki se je vršila dne 22. 3. 1932, je zahtevalo upnik kupil vola, ki je bil cenjen na 900 Din, za najmanjši zakoniti ponudek v znesku 300 Din, ki ga je takoj plačal. Kmet bo lahko sedaj vrnil znesek 300 Din s 6% obresti; ako ima kupec še vola, ga bo moral kmetu vrniti. Ker pa more kmet poleg vola zahtevati še povračilo škode, ki jo je utrpel vsled tega, da je vol izgubil na teži oziroma vrednosti, je podana vsled človeških slabosti, da imamo vedno takrat velike oči, kadar zahtevamo od koga kako škodo, možnost, da pride do novih in težkih pravnih.

Slabše nego pred novim zakonom.

Z veljavnostjo zakona o zaščiti kmetov pa so v pretežni večini zaprta kmetom vrata, da bi pri svojih podeželskih trgovcih prejeli svoje življenjske potrebščine na kredit. Večina slovenskih kmetov nima namreč ob vsakem času na razpolago gotovine, s katero bi zamogli plačati blago pri trgovcih, marveč čaka na oni čas, ko svoje kmetij-

ske proizvode na kakršenkoli način in za kakršnokoli ceno vnovči.

Ker je odpadlo tudi to kreditiranje blaga kmetom, je za nje nastopil dejansko še slabši čas, kakor je bil pred uveljavitvijo tega zakona.

Določila zakona pri nepravilnem poznavanju in uporabi lahko vplivajo na vzgojo naroda zelo kvarno. Zgodili so se že slučajji, da kmet veruje raznim zakotnim pisarjem, ki ga o vsebini zakona napačno poučijo, da se zanaša na to, da je plačilo njegovih dolgov odloženo na bodočnost, pri tem pa ne misli na to, da bo končno vendarle prišel čas, ko bo moral vse svoje obveznosti prav tako izpolniti, kakor sedaj.

Zato je v interesu vsakega kmeta, da s plačili svojih obveznosti v mejah svoje gospodarske možnosti nikdar ne zaostane, marveč da iste v redu izpolni, ker si le na ta način daje duška, da more v gospodarskem oziru kolikor toliko svobodno dihati.

KOLODVORSEKI MISIJON V MARIBORU.

S 1. julijem t. l. se je začel v Mariboru na glavnem kolodvoru »kolodvorski misijon«, kakor ga že ima Ljubljana. Namen tega misijona je, pomagati dekletom, ki pridejo v Maribor iskat službo, zlasti jih obvarovati pred raznimi zapeljivci, ki prežijo na neizkušena dekleta in jih s sladkimi obljubami često zapeljejo.

Službo kolodvorske misijonarke bo vršila ženska oseba, ki bo imela na roki bel-rumen-bel trak z napisom »Kolodvorski misijon«.

Vsa dekleta, ki sanjajo o lepi službi v Mariboru, opozarjamo na sledeče:

O lepih službah v Mariboru ne sanjajte, ker so časi, ko so se službe lahko dobile, že minuli. Nikar torej ne silite

od doma, kajti tam imate vsaj kruh, tu pa najbrž še tega ne najdete!

Katero dekletu pa mora iti od doma in iskati službo v Mariboru, se naj na kolodvoru obrne samo na ono osebo, ki bo imela na roki trak z napisom: »Kolodvorski misijon«. Ta oseba bo na peronu ob prihodu vsakega vlaka. Dekletom, ki se bodo na njo obrnili, bo dala vsa potrebna pojasnila in jih bo peljala v Marijanišče, kjer dobijo začasno prenočišče in oskrbo. Za hrano in prenočišče bode seveda treba neko malenkost plačati, radi tega prav posebno polagamo na srce vsakemu dekletu, da se brez denarja naj nikar ne podaje na pot.

Dekleta, vaša lastna korist zahteva, da se v mestu ne obračate na neznane osebe, o katerih ne morete vedeti, ali so poštene ali ne, radi tega vas ponovno opozarjamo in prosimo, da se vedno obrnete le na kolodvorsko misijonarko, ki vam bo vedno pomagala.

V gospodinjsko šolo šolskih sester v Mariboru se sprejemajo dekleta, ki se žele izvežbati za dobre gospodinje. Pouk je teoretičen in praktičen. Sprejemajo se notranje in zunanje učenke. Vsa navodila daje zavod šolskih sester v Mariboru.

Dekliško zavetišče v Zagrebu. Društvo »Naš Dom« je preselilo svoje dekliško zavetišče iz Trenkove ulice 18 v Beogradsko ulico 10, I. nadstropje (južna stran trga N). Novo stanovanje je lepo in higijensko, a dekleta so jako zadovoljna. Zavetišče vrlo lepo napreduje in zagrebške gospodinje se zelo zanimajo za slovenska dekleta. V maju so na izvanrednem občnem zboru društva bila spremenjena pravila in s tem je bila odstranjena vsaka disharmonija ter sodeluje sedaj vodstvo Marijine družbe slovenskih deklet sporazumno z odborom zavetišča. Dekleta, ki iščete službe po Zagrebu, ne pozabite na Beogradsko ulico 10.

★

smrdeče mrličje so slačili ter izzuvali, dokler ni bila trojica po turško našemljena in oborožena. Za slučaje iznenadenja od morebitnih sovražnih straž ter patrolj sta bila Hrvata kot graničarja večša običajnih turških pozdravov. Previdno so se odstranili od reke in dosegli po trebuhu se plazeč križpot v Čapragu. Vas je bila zasedena od turškega trena, ki se je kretal z vozovi proti Kostajnici, kjer je bilo za Hasanovo armado glavno oporišče prehrane in streliva. V tej smeri se bo gotovo ponudila prilika, da srečajo slabše zastraženo turško vprego ali manjšo patroljo, da se polaste konj. Hodili so iz Čapraga proti Kostajnici previdno in se skrbno ogibali večjih kolon. V zaledju so se čutili sovražni trenarji povsem varne. Na vozovih so spali vozniki, dremali spremljevalci na konjih, le pri srečanju kolon navzgor in navzdol je prišlo do običajnih krikov: bolj na levo ali na desno! Srečevali so skraja le dalje vrste vozil v obeh smereh, ki so prevažale živež in smodnik. Šele pri Sunji na razkrižju proti Kostajnici ter Dubici so zadeli na osamljeno vprego, ki je guncala prav počasi proti kostajni-

škim skladiščem. Niti krikniti ni utegnil vlaški voznik, s tako naglico je bil zaboden, voz obrnjen in po poljih proti Savi. Od vasi Sunja in do Save je precej močvarno, a tedaj v sredini junija je že bilo toliko suho, da se nista ugrezala konja preveč globoko. Vroče in pozno jutro je pozdravljalo begunce, ko so dosegli zaželjeno reko. Tamkaj je Sava široka in globoka. Celo božje predpoldne so iskali, predno so slučajno zadeli na skrit ter zapuščen brod. Brodar je hotel pobegniti pri pogledu na turške pesjane. Komaj in komaj so ga prepričali, da gre le za nujno potrebno prevaro. Prepeljali so se na levi savski breg, ki je bil varen pred Turki. Nakrmili so konje in se odpočili. Med njivami po ravni, ki se raztega daleč na okrog po celem Obsavju do Zagreba, so lahko vozili le počasi. Sčasoma radi neznanega kraja tudi po polju ni šlo, morali so po dolgem ovinku na trdo pot. V Zagrebu so bili šele 20. junija zjutraj. Zvedeli so koj, da se je odpravila že krščanska vojska na pot, da reši Sisak oblege. Zagrebčani so poslušali z migajočimi ušesi pripovedovanja trojice o junaškem zadržanju sisačke posadke. Vabili so vrle

bil pregled novopozidanih mestnih delov po cesarju, kateremu je sledil po ulicah obhod, kojega se je udeležilo več stotisoč oseb. Svečanosti so se vršile ta dan tudi po vseh drugih mestih Japonske in Koreje. Omenjenega dne so povisali za po potresu poškodovane določeni kapital s prostovoljnimi prispevki za 40 milijonov jenov. Potresni praznik je privabil v prestolico Tokio zelo mnogo tujcev, ki so si ogledali zanimive svečanosti.

V zadnjih 200 letih so se zgodile na Japonskem te le velike potresne nesreče: 1730 je porušil potres Nedo in Boshu ter zahte-

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 2. julija so pripeljali speharji 13 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 13 do 14 Din, špeh 12 do 13. Kmetje so pripeljali 13 voz sena po 45 do 50, 2 škopa po 2 do 2.50 komad, 6 voz krumpirja po 1.50 do 2 Din (novi 2 do 4 Din), 2 voza čebule po 5 do 6 D (česen 8 do 10). Zelje glava 2 do 4, kumarce 2 do 5. Pšenica 1.75 do 2, rž 1.50 do 1.75, ječmen 1.50, oves 1 do 1.25, koruza 1.25 do 1.50, proso 1.75, ajda 1.25, fižol 2 do 2.50, fižol v stročju (kup) 1 Din, luščeni grah 8 Din. Na trgu so bili 4 avtomobili zelenjave iz Varaždina in Čakovca ter 1000 kg kumarc iz Suhotice 1 kg po 4 Din. Kokoš 20 do 30 Din, piščanci 20 do 60, raca 15 do 25, gos 30 do 50, puran 50 do 75 Din. Cell orehi 4.50 do 5, luščeni 16 do 18. Zelena paprika komad 0.50 do 1, hren 6 do 8, ohrovt 2 do 4, kisl zelje 3—4, buče 2—3, paradižniki italijanski 12 do 16 D, endivija 0.50 do 1, glavata solata 0.50 do 1, gobe 1 do 2, borovnice 1.50 do 1.75, grozdličje 6 do 8, črešnjice 3 do 10, marelice italijanske 32 Din, jabolka 12, breskve italijanske 28 Din. Mleko 2 do 3, smetana 10 do 12, surovo maslo 20 do 26. Jajca 0.50 do 0.75, med 14 do 20 Din, suhe slive 8 do 12 Din.

Mariborski živinjski sejem dne 28. VI. 1932. Prignanih je bilo 18 konjev, 24 bikov, 178 volov, 412 krav in 41 telet, skupaj 673 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 4.25 do 5 Din, poldebili voli od 3 do 3.75 Din, plemenski voli od 1.75 do 3 Din, biki za klanje od 2.25 do 2.75 Din, klavne krave debele od 2.25 do 3.25 Din, plemenske krave od 2 do 2.25 Din, krave za klobasarje od 1 do 1.50 Din, molzne krave od 2 do 2.75 Din, breje krave od 2 do 2.75 Din, mlada živina od 2.75 do 5 Din, teleta od 4 do 5 Din. Prodanih je bilo 177 komadov.

Mariborski svinjski sejem dne 1. julija 1932. Na današnji svinjski sejem je bilo pripeljanih 257 svinj. Cene so bile sledeče: mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 60 do 90 Din, 7—9 tednov stari 150 do 200 Din, 3—4 mesece stari 250 do 300 Din, 5—7 mesecev stari 360 do 400 Din, 8—10 mesecev stari 450 do 500 Din, 1 leto stari 600 do 650 Din. 1 kg žive teže 6 do

6.50 Din, 1 kg mrtve teže 9 do 10.50 Din. Prodanih je bilo 146 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste od 10 do 12 Din 1 kg, II. vrste od 6 do 8 Din, meso od bikov, krav in telic od 4 do 6 Din, telečje meso I. vrste od 10 do 12 Din, II. vrste od 6 do 8 Din, svinjsko meso sveže od 10 do 16 Din.

DEKLIŠKI SHOD V ŠMARJU.

Za okrajni dekliški shod v Šmarju vlada v okraju in v sosednih krajih veliko zanimanje. Dekliška mladina šmarskega okraja bo 70letnico smrti največjega svojega rojaka, škofa Slomškega, proslavila na dostojen in veličasten način. Slavnost se bo vršila pri sv. Roku nad Šmarjem v nedeljo, 17. julija. Spored je ta-le: ob pol 10. uri predpoldne se začne procesija z Najsvetejšim, potem je pridiga in slovesna sv. maša. Po cerkvenem opravilu dekliški zborovanje pod milim nebom. Popoldne večernice s cerkvenim govorom. V cerkvi govorita g. kanonik Časl in predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. Na izvincerkervenem dekliškem zborovanju govori gospa ravnateljica Antonija Štupca o Slomškem z ozirom na žensko mladino. Članice Marijinih družb, dekliških zvez in vobče krščanska dekleta, udeležite se Slomškove proslave v najobilnejšem številu!

Slovesna desetletnica Katoliškega izobraževalnega društva v Krčevini pri Mariboru. — Katoliško izobraževalno društvo v Krčevini pri Mariboru proslavi v nedeljo dne 10. julija svoj desetletni obstoj. Zjutraj se društvo polnoštevilno udeleži društvene zahvalne svete maše v frančiškanski cerkvi z društveno zastavo. Popoldne priredi današnjim razmeram primerno ljudsko veselico pri Lovskem domu g. Doblekarja v Krčevini. Pridite!

Krščanska ženska zveza javlja vsem udeležencem skupščine v Rajhenburgu, da boče v soboto dne 9. julija ob pol osmih zjutraj v Mariboru v frančiškanski cerkvi sv. maša, ob 9. uri pa odhod vlaka iz Maribora.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Na zdravo misel so prišli pri Prosvetni zvezi, da so za fantovske odseke ypeljali prosvetne in sportne tekme. Sedaj se lahko vidi, v kateri župniji se fantje kaj gibljejo in kje kaj delujejo. Naši trojiški fantje so se pred kratkim na takem prosvetnem in sportnem tekmovanju pri Sv. Benediktu izborno pokazali. Odnegli so namreč zmago in dobili od 90 dosegljivih točk eno desetinko manj kakor 81 točk. Zato so se pa tudi pošteno pripravljali. To se je gojila pri samostanski lipi gimnastika z več prav težkimi vajami, potem skok v višino, skok v daljavo in suvanje 7 kg težke kroglice. V društveni dvorani pa se je obravnavalo krajevno zadružništvo, papeževa okrožnica »Quadragesimo anno« in še drugo. Tudi tek na 100 metrov je bil na sporedu, pa naši navdušeni fantje Nurmijevega rekorda le niso dosegli. V gimnastičnih vajah so nastopili tako dobro, da jim strogi sodniki niso mogli odbiti nobene točke. Med posameznimi fanti so se pa najboljše odrezali Polič Janez, Mimih Janez, Bela Joško, Perko Lojze in Šuta Franc. Pa še naj kdo reče, da naši fanti niso kerlici, če pošteno v roke pljunejo in si prav krepko zavijajo rokave.

Negovski fantje. Naše lepe vinograde sedaj skrbno negujemo ter jih obdelujemo. Tu pa tam se kaka mladika odtrga, nekatere veter odmaja, druge se pa lepo oklepajo svojega kola. Tako je tudi z nami fanti. Mi smo čvrste mladike; naš steber je Prosvetno društvo, v katerem lepo napredujemo. Mnogi se čudijo, kako so se negovski fantje postavili na noge, odkar imamo mladega ter vnetega organista. Vse gre čvrsto naprej. V teku enega leta smo si postavili nov lep oder ter smo igrali že 4 igre; imeli smo tudi več sestankov ter smo hodili na tekme k Sv. Benediktu. Proizvajali smo igro »Pri kapelici«, katera je prav lepo izpadla, in smo jo hodili ponavljati v Gornjo Radgono. Sedaj se pa pridno učimo igro »Belle vrtinice«, katera je tudi nadvse zanimiva. Že zdaj vabimo vse domačine in sosede, da pridete in si ogledate to igro. Vam fantom pa ključem: Le tako naprej, ne ustrašite te, namreč se pridno udeležujte naših sestankov. — Bog živi! — Fant negovskega Prosvetnega društva.

val 140 tisoč človeških žrtev; 1891 je obiskal pokrajini Nino in Omeri in je bilo ubitih 30 tisoč oseb. 1896 je bilo upepeljeno Kamaishi s 30 tisoč žrtvami. Doslej največja potresna nesreča je pa zadela Japonsko leta 1923. Po potresu in požarih sta bili uničeni mesti Tokio ter Yokohama in je zgubilo življenje 200.000 ljudi. Blagovna škoda je znašala 5 milijard jenov. Zadnji večji potres je bil pred 4 leti in je zahteval 12 tisoč človeških žrtev in je škoda znašala 400 milijonov jenov.

Ogromno pa je število manjših potresov, ker beležijo v Tokiju vsak četrti dan naj-

odposlance, naj le kar ostanejo v mestu, pomoč je na potu in vsak dan je pričakovati odločilnega spopada med kristjani in mohamedani.

Toplišek je pa le bil vojak in se je zavedel dolžnosti, da mora izročiti poveljnikovo nujno pismo na višje mesto. Sisak je bil last zagrebškega kapitlja. Zglasil se je pri duhovni gospodi in oddal pisanje branitelja oblegane trdnjave. Visoko častiti gospodje so bili vsi veseli, da se je obnesla utrdba napram toliki premoči. Odpomoč je bila med potjo — zmaga ali pogin v božjih rokah. Bogznaj na koliko vprašan je bilo treba odgovoriti, predno so se sli pokrepčali z jedjo in pijačo. Kapitej jih je gostil kakor bogove. Šele drugo jutro, 21. junija, so zajezdili odposlanci sveže konje in jo ubrali za krščansko vojsko, ki je taborila pri Novem gradu.

V Zagrebu so bili povedali natančne podatke o moči krščanske vojske. Pa kaj je pomenilo 5000 konjice in pehote proti več nego sedemkratni turški premoči! Med poveljniki, ki so bili namenjeni oteti Sisak, so bile te-le odlične osebnosti: Ban Tomaž Erdedi je poveljeval z bansko četo in z

deželnimi brambovci vred 1240 vojakom. Eggenberg je vodil Reitenauov polk in še nekatere druge nemške čete, približno 1600 mož. Grof Peter Erdedi je pripeljal 500 Uskokov, Štefan Grasswein iz Koprivnice 400 mož, Andrej Turjaški 300 oklopnikov s tigrovo kožo. Manjše oddelke od 100 do 30 mož so vodili kapitani: Adam Ravbar s Krumperka, Krištof Obračan, Jurij žiga Paradeiser, Ivan Draškovič, Štefan Tahj, Štefan Ursini Blagaj. Kot slednji se je priključil krščanski vojski Melhijor pl. Rödern s 500 izurjenimi arkebuzirji* iz Šlezije.

Gospodje poveljniki krščanske peščice so se zbrali 21. junija v šatoru Andreja Turjaškega na dolgovezno bojno posvetovanje. Vsak od poveljnikov je imel svoje pomisleke in predloge, samo da so po slovanski navadi zapravljali z nepotrebno gostobesednostjo dragoceni čas. Nekateri so bili za to, da je treba iz novograjskega taborišča poslati patrolje, ki bodo ugotovile ter sporo-

* Arkebuzirji so bili strelci pešci in jezdeci, ki so streljali iz dolgih in težkih pušk na kresni kamen.

Št. Peter pri Mariboru. God farnege patrona sv. Petra smo prav slovesno praznovali, cerkveno in tudi izvenckveno. Tudi Mariborčani so prispeli v obilnem številu, eni da se priporočajo klučarju nebeškega kraljestva, drugi pa zopet, da se navžijejo zlahne vinske kapljice, ki je pri nas prav poceni. — Sklep šolskega leta se je slovesno obhajal na Vidov dan. — Dva mlada Šentpeterčana bosta s prihodnjim šolskim letom pričela posejati mariborskimi gimnazij. Roditelji se da radi imeli, da bi postala »gospoda«, no pa to je še v božjih rokah. — Za izlet po Slovenskih goricah, ki ga priredi prosvetno društvo »Skala«, vlada veliko zanimanje. Če bo dovolj pri-glašencev, bosta vrtila dva avtomobila. Izletniki bodo pri poznih opravilih v Mali Nedelji, pri večernicah pa pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. — Sa tna in vinska letina izvrstno kaže. Če nas Bog obvaruje hudega vremena, toče in suše, bomo imeli božjega daru v izobilju.

Št. Peter pri Mariboru. Preteklo soboto je bil na Glavnem trgu v Mariboru povožen do smrti tukajšnji občinski ubožec Kac Martin. Pokoj njegovi duši! — Pri poznih službi božji zadnjo nedeljo sta prepevala skupno cerkvena pevka zbora od Št. Petra in Sv. Marjete ob Pesnici. — Prireditvev prosvetnega društva »Skala« v nedeljo je dobro uspela. Igra »Pri kapelici« se je vsem prav dopadla. Tudi pevci so dobro rešili svojo nalogo. — Vsled številnih vinotočev in predaje od 5 litrov naprej se zaloge vina krčijo tako, da bo dobre kapljice skoraj zmanjkalo.

Marenberg. Novic je zadnje čase pri nas toliko, da je bilo »nujno potrebno«, spraviti jih na papir. — Dne 21. junija je bil sejum. Prignane je bilo okrog 11—13 glav goveje živine. Povpraševanje je bilo slabo. — Dne 24. junija je bilo vpisovanje otrok za nemško šolo. Pri-glašeni je bilo približno ena tretjina vseh šoloobveznih otrok. Ugotovilo se je, da ni niti ena petina te tretjine zares nemških otrok. Iz tega sklepamo, da je med marenberškimi Slo-venci še silno malo zavednosti, da jih ni spa-

metovalo niti leto 1914, niti ravnanje s Slo-venci v avstrijski Koroški. Ugotoviti pa je še treba tudi, da se v slovenskih hišah mnogo preveč nemški govori. — Proslavo državnega praznika je prevzela šola. Deklamacije, petje, igrice in drugi nastopi naših malih tega dne v Brudermanovi dvorani so pokazali, da se znajo že prav dobro postaviti. Zvečer tega dne pa se je videla z nam nasprotnega po-bočja Sv. Antona na Pohorju neka svetloba. Bili so najbrž kresovi. — Petrov praznik nam je prinesel neprijetno iznenadenje. Okrog 6. ure popoldne nas je obiskala huda toča, ki je naredila nekaj škode v trgu na drevju in v vrtih. Ob istem času je udarila strela v ko-stanj in nato v kuhinjo pri g. Korentu, po do-mače Jeriču v Zgornji Vižingi. Desetletnega sinčka Karla je vrgla s štedilnika na tla. Ne-kaj minut je ležal onesveščen, nakar se je domačim posrečilo, spraviti ga k zavesti. En dan je še čutil lahne bolečine v prsih. Zadnji dan meseca junija so bili popoldne močni na-livi pri nas in v okolici. Strela je udarila ob dveh popoldne v dvorano pri Brudermanu. Začel je goreti tram. Takoj je prihitela po-žarna bramba, v nekaj minutah je bila nevar-nost požara odstranjena. — V drugi polovici junija sta bila pokopana dva mala otroka.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V Zamarkovi je umrla dne 25. junija za jetiko bivša kmetica Marija Žugman v 52. letu svoje starosti. Po-kojna je bila svojemu možu dobra in skrbna gospodinja, svojim štirim še nepreskrbljenim otrokom pa vzorna mati, kateri jo bodo te-žko pogrešali. Neozdravljivo bolezen, ki jo je priklenila na bolniško posteljo več mesecev, in vse trpljenje je kot krščanska žena vdana v božjo voljo mirno prenašala. Pred letom ji je umrla na jetiki 24letna hčerka. Sama je že bolehalo, smrt ljubljene hčerke pa jo je tako potrla, da je bila vsaka zdravniška pomoč za-man. Njen pogreb se je vršil dne 28. junija ob obilni udeležbi rodbine in vaščanov. Spa-vaj sladko, draga sosedja, saj v življenju ti ni bilo kot skrbni gospodnji in dobri materi dano, da bi imela počitka. Naj ti sveti večna luč! Možu, otrokom in rodbini naše iskreno sožalje!

Ako pridete v Konjice, ne pozabite se oglasiti v trgovini Marlin Sumer. 716

Gornja Radgona. Evharistični shod v Ptuj-u ostane vsem udeležencem naše župnije v naj-lepšem spominu. Splošno so vsi obžalovali, ker ni bilo polovične cene na železnici, ker bi udeležba bila najmanj trikrat večja. — Na Vidov dan je obhajala osnovna šola na Šča-vnici zaključek šolskega leta s sv. mašo v le-pi Biduškovi kapeli. Poleg učencev je bilo navzočih pri lepi pobožnosti mnogo odraslih iz domače, benediške, negovske in anovske župnije. — Praznik sv. Petra smo obhajali slovesno, okrog cerkve vse polno kramarjev, ki so navreli skupaj za sejmski dan, 30. jun. V cerkvi je pobožni zbor navdušeno izvajal le-po »Misso seraphico«, samo popoldan nas je resnobni trenutek pri pogrebu št. Karla Smid, trgovca in posestnika v trgu, postavil pred odprti grob. Nagloma je umrl, zadet od ka-pi. — V četrtek dne 30. junija, smo spremili na kraj miru komaj 23letno Anči Korošec, hčerko Ane Koroščeve, trgovke in posestnice. Več let se je ustavljala zavratni bolezni po raznih zdraviliščih, končno ni bilo več zdra-vila. Mnogobrojna udeležba ob pogrebu je do-kazala, kako je vsa okolica sočustvovala s težko prizadeto Koroščevo rodbino. — Vsaki dan pričakujemo dežja, ker smo se že skoraj čisto posušili. Ko je dne 21. junija izbruhnil ob polnoči požar v gornjem trgu pri Fogešo-vih, mestni požarniki sploh niso mogli gasiti, ker ni bilo vode. Dobri sosedje so nesrečnikom takoj prišli na pomoč z različni prispevki in gotovo si bodo v kratkem času postavili no-vo ostreže nad hišo in gospodarskim poslop-jem. Splošno mnenje je, da bi bil ogenj uni-čil popolnoma vse, ako bi ne bila prišla ta-koj na pomoč naša požarna bramba. Da na-rod zna ceniti nesebično požrtvovalnost te ju-naške čete, bo najlažje dokazal v nedeljo dne 17. julija, ko obhaja naša požarna bramba 50-letnico svojega obstoja. Tedaj se vsi vidimo na Gradu!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Po dolgem čakanju smo vendar dočakali, da se je dne 25. junija na naši pošti otvorila tudi telefonska postaja. Ravno na predvečer smo imeli v Župeči vasi letos že četrti požar: pogorel je na srečo le kozolec Antona Žunkoviča. Po-žigalec (ali družba požigalcev?), ki se še ved-no skriva, je prve požare zanetil v 14dnevnih presledkih, zadnja dva pa v 13dnevnih; torej

čile položaj oblegane trdnjave in moč Hasanove vojske. Malo je bilo junakov, ki so bili za takojš-nji udar na turško vojsko in za odločitev usode

hrvatsko-slovenskih pokrajin. Med cincanjem glede opreznosti in nadaljevanja vojnega pohoda je stopil pred vojni svet Miha Toplišek z obema

Hrvatoma. Predal je braniteljevo pismo, katerega je prečital naglas Andrej Turjaški. Odposlanci so opisali položaj Siska, moč sovražnega tabora in kje in kako bi bilo mogoče izzvati strašnega Ha-sana na odločitev. Poročilo Toplišeka in tovari-šev je napravilo na vse zborovalce najglobokejši vtis. Vsi so bili ganjeni od junaštva braniteljev, tudi najopreznější poveljniki so sprejeli soglasno predlog bana Erdeda in generala Turjaškega, naj pohiti vsa vojska takoj dalje in udari nad Turke. S tem je bil zaključen vojni posvet. Vojska je za-sedla konje in krenili so ob desnem bregu Save proti jugu.

Smo že namignili, kako je bil Hasan na-tančno poučen o krščanski vojski. Podal se je bil naproti na levi breg Kolpe z dvakratno premočjo. Kristjanom se je mudilo iz Novega grada proti Sisku. Tudi njim je bilo znano, kako je razvrstil paša svojo armado in je ne bo treba prav nič izzivati.

(Dalje sledi.)

manj po en potresni sunek.

Ura, ki govori.

Niti sanja se nam, kaj moderna znanost in iznajdba prinesejo v bližnji in daljni prihodnosti. Vsako leto, vsaki mesec, da, skoro vsaki dan, pride do naših naselbin kaka novost, o kateri nam do sedaj ni bilo nič znanega. Zdaj po-ročajo iz Pariza, da so na pariški opazo-valnici za zvezde po-stavili uro, ki vsako minuto napoveduje čas. Vsi telefonski na-ročniki, ki bi radi ve-deli za točen čas, se lahko ob vsakem ča-su zvežejo s to govo-rečo uro, ki jim po te-lefonu napove vedno pravi čas do sekunde.